

Απελύθη από e-shop παπουτσιών επειδή αρνήθηκε να δουλεύει απλήρωτες υπερωρίες έως και 7 ώρες καθημερινά

Η Αφροδίτη Ρ. είναι μια νέα γυναίκα που ζει στη Χαλκίδα και τα τελευταία τέσσερα χρόνια δούλεψε σε εταιρεία διαδικτυακού εμπορίου παπουτσιών στα Οινόφυτα Βοιωτίας. Ολο αυτό το διάστημα οι απλήρωτες υπερωρίες ήταν καθεστώς για το σύνολο των εργαζομένων, που δύσκολα διαμαρτύρονταν υπό τον φόβο αλλά και τη ρητή απειλή της απόλυσης.

Μια μέρα του Μαΐου 2014, η Αφροδίτη αρνήθηκε να παραμείνει στο γραφείο μετά τις 10.30 το βράδυ, συμπληρώνοντας 15 ώρες δουλειάς, τις 7 απλήρωτες. Έφυγε στις 8.00, έχοντας συμπληρώσει 12ωρο. Από τότε οι απειλές και οι πιέσεις από τον προϊστάμενό της εντάθηκαν, με αποκορύφωμα την απόλυσή της τον Οκτώβριο του 2014, για λόγους εκδικητικούς, όπως κατήγγειλε η ίδια στην Επιθεώρηση Εργασίας, διεκδικώντας παράλληλα τις απλήρωτες υπερωρίες.

Μετά από διαδοχικές τριμερείς [συναντήσεις στην Επιθεώρηση Εργασίας Θήβας](#), παρουσία του προέδρου του Εργατικού Κέντρου Θήβας, Δ. Δημητρίου, και χάρη στις κινητοποιήσεις αλληλέγγυων και αριστερών οργανώσεων, όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Βοιωτίας, η εταιρεία, που αρχικά εμφανιζόταν ανένδοτη, κατέληξε πρόσφατα σε συμβιβασμό. Δεν δέχτηκε ότι η εργαζόμενη δούλεψε απλήρωτη, αλλά συμφώνησε να καταβάλει μέρος των οφειλών ως «επιπλέον αποζημίωση». Βάφτισαν το κρέας ψάρι για να μην παραδεχτούν ότι παρανομούν; Το θετικό είναι ότι η απολυμένη, εν μέρει, δικαιώθηκε.

Η εταιρεία όπου δούλεψε η Αφροδίτη διεκπεραιώνοντας ηλεκτρονικές παραγγελίες αυτοσυστήνεται ως «το νο 1 ελληνικό e-shop με παπούτσια» και είναι μία από τις πρώτες ηλεκτρονικές πλατφόρμες του είδους στην Ελλάδα. Αντίστοιχες εταιρείες ξεφυτρώνουν πλέον σαν μανιτάρια. Ίσως τις έχετε δει στα «pop ups», τα διαφημιστικά εικονίδια που ξεπετάγονται ενώ σερφάρουμε στο διαδίκτυο, διαλαλώντας τηνπραμάτεια του ηλεκτρονικού καλαθιού με θεαματικές εκπτώσεις και τεράστια ποικιλία.

Οι εκπτώσεις, όπως αποδεικνύει η περίπτωση της Αφροδίτης, δεν περιορίζονται στα προϊόντα, αλλά αφορούν κυρίως τους εργαζόμενους: «Η εταιρεία όπου δούλενα απασχολεί

περίπου 30 άτομα, 3 στην εξυπηρέτηση πελατών, τους περισσότερους στην αποθήκη. Συνεργάζεται με τηλεφωνικό κέντρο παραγγελιών και εταιρεία ταχυμεταφορών. Τα ωράρια είναι εξαντλητικά, τουλάχιστον 10-12 ώρες καθημερινά, συχνά πέρα από τα όρια της φυσικής εξουθένωσης. Όταν έπιασα δουλειά, μου είπαν ότι οι υπερωρίες θα καταγράφονται και θα δίνονται ρεπό. Όμως αυτό δεν έγινε ποτέ.

»Χτυπούσαμε κάρτα 8.00 το πρωί, αλλά το απόγευμα είχαμε εντολή να μην τη χτυπάμε για να μη φαίνονται οι υπερωρίες. Το 2012 αλλάξαμε σύμβαση. Από την κλαδική του εμπορίου μάς ανάγκασαν να υπογράψουμε με την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση. Συνάδελφος που δεν την υπέγραψε απολύθηκε. Εκ των υστέρων η εταιρεία ισχυρίζεται ότι η μισθολογική διαφορά από τον κατώτατο μισθό (περίπου 140 ευρώ) είναι οικειοθελής παροχή της επιχείρησης και καλύπτει τις υπερωρίες, κάτι που δεν ισχύει. Σταδιακά κατάργησαν τις κάρτες και μας ανάγκαζαν να υπογράψουμε παρουσιολόγια με προτυπωμένες ώρες εισόδου-εξόδου. Εμφάνιζαν πλασματικά ωράρια 8.00-16.15, ενώ δουλεύαμε μέχρι το βράδυ. Αυτές τις λαθροχειρίες τις κατάλαβε τώρα η Επιθεώρηση Εργασίας. Όμως όσο δούλευα είχε γίνει μόνο μία φορά έλεγχος κι αυτός εντελώς προσχηματικός».

Σύμφωνα με την απολυμένη, η εταιρεία εκτελούσε ως και 2.000 παραγγελίες ημερησίως, αναγκάζοντας τους υπαλλήλους να δουλεύουν με υπερεντατικούς ρυθμούς, συχνά εις βάρος της ποιοτικής εξυπηρέτησης του καταναλωτή. «Με συμβούλευσαν να αποσύρω την καταγγελία για να μου δώσουν συστάσεις. Ξέρω ότι μπήκα σε black list. Όμως αυτό που μου έδωσε θάρρος ήταν οι κινητοποιήσεις σε όλη την Ελλάδα για την απολυμένη τεχνικό της Migato. Ηρθα σε επαφή με το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών και αν και ανήκω σε άλλο κλάδο, με βοήθησαν να βρω στήριξη. Οσα διεκδικώ δεν είναι μόνο για μένα. Πολλοί εργαζόμενοι υφίστανται τα ίδια, αλλά φοβούνται να μιλήσουν».

Ο νικηφόρος αγώνας για τη δικαίωση της απολυμένης εγκύου από τη Migato έδωσε κουράγιο στην Αφροδίτη να διεκδικήσει και να βρει, ως έναν βαθμό, το δίκιο της. Η ιστορία της ρίχνει μια αχτίδα φωτός στο τι συμβαίνει στις αθέατες ελληνικές μίνι «amazon», τις ηλεκτρονικές γαλέρες του εμπορίου του μέλλοντός μας.

Αφροδίτη Τζιαντζή

Πηγή: exeisminima.gr